

Sygn. akt X K 262/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Magdalena Sadowska

przy udziale prokuratora Wiesława Kucińskiego

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r.

sprawy **Ł. C.**, syna A. i J. z domu Ł., urodzonego (...) w P.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 07 listopada 2003 roku w sprawie XIX K 216/03 za czyny z art. 279 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 (trzy) lat; postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2005 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, kara ta została wykonana;
 2. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie IV K 54/14 za czyn z art. 158 § 1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, zaś na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzono mu grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 zł (dziesięć złotych) każda; w dniu 07 lipca 2016 roku wykonano karę grzywny;
 3. Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 23 listopada 2015 roku w sprawie II K 1212/15 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 14 lipca 2015 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania wskazanej przez sąd nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym; postanowieniem z dnia 24 listopada 2016 roku kare ograniczenia wolności zamieniono na karę pozbawienia wolności w wymiarze 120 dni, kara nie została dotąd wykonana;
 4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 sierpnia 2016 roku w sprawie X K 58/16 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 24 lipca 2015 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, kara jest w trakcie wykonywania;
 5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 09 listopada 2016 roku w sprawie X K 799/16 za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 10 zł (dziesięć złotych) każda, kara nie została dotąd wykonana
- I. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 kpk, art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk, art. 87 § 1 kk, art. 89 § 1 i 1b kk łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności prawomocnie orzeczone wyrokami:
- a) Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie **IV K 54/14**,
 - b) Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 23 listopada 2015 roku w sprawie **II K 1212/15**,

c) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 sierpnia 2016 roku w sprawie **X K 58/16**

i w ich miejsce wymierza skazanemu **Ł. C.** karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

III. na mocy art. 576 § 1 kpk a contrario pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu pozostawia do odrębnego wykonania,

IV. na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu;

V. na mocy art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, poz. 49/223 ze zm.) zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 262/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Skazany **Ł. C.** był karany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 07 listopada 2003 roku w sprawie XIX K 216/03 za czyny z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 (trzy) lat; postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2005 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonych kar pozbawienia wolności, kara ta została wykonana;

2. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie IV K 54/14 za czyn z art. 158 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, zaś na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzono mu grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda; w dniu 07 lipca 2016 roku wykonano karę grzywny;

3. Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 23 listopada 2015 roku w sprawie II K 1212/15 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 14 lipca 2015 roku na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania wskazanej przez sąd nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; postanowieniem z dnia 24 listopada 2016 roku karę ograniczenia wolności zamieniono na karę zastępczą pozbawienia wolności w wymiarze 120 dni, kara nie została dotąd wykonana;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 sierpnia 2016 roku w sprawie X K 58/16 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 24 lipca 2015 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, kara jest w trakcie wykonywania;

5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 09 listopada 2016 roku w sprawie X K 799/16 za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 70 stawek dziennych po 10 zł każda, kara nie została dotąd wykonana,

a także wyrokiem sądu niemieckiego z dnia 30 lipca 2015 roku za przestępstwo niedozwolonego dołączenia do grupy dysponującej bronią albo innymi niebezpiecznymi przedmiotami, na karę grzywny.

dowody: akta spraw II K 1212/15 Sądu Rejonowego w Wejherowie, odpisy wyroków k., dane o karalności k. 18 - 21, dane o pobytach i orzeczeniach k. 2 - 3, 5 - 6, 23

Skazany jest żonaty, ma pięcioletniego syna z małżeństwa oraz starsze dziecko z poprzedniego związku. Żona skazanego nie pracuje, zajmuje się dzieckiem i studiuje zaocznie na ostatnim roku studiów w (...) Szkole Wyższej. Przed osadzeniem skazany był jedynym żywicielem rodziny; do 2015 r. prowadził własną działalność gospodarczą, którą zawiesił z powodu długów, a od tej pory pracował dorywczo w budownictwie. Jest zdrowy, nie nadużywa alkoholu, nie przyjmuje środków odurzających. Sąsiedzi nie mają zastrzeżeń do jego zachowania.

dowody: wywiad środowiskowy k. 25 - 25v

W warunkach izolacji postawa i zachowanie skazanego było oceniane jako poprawne, raz został wyróżniony, nie był karany dyscyplinarnie. Chętnie uczestniczył w zajęciach kulturalno - oświatowych. Karę odbywał w systemie zwykłym. Udzielono mu zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego.

dowody: opinia o skazanym k. 22v

Sąd zważył, co następuje:

Zacząć wypada od wskazania, iż od dnia 1 lipca 2015 r. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również przepisy intertemporalne, które wskazują jakie przepisy stosować po dacie 1 lipca 2015 r. w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych. Przepis art. 19 ust 1 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W niniejszej sprawie, skoro Ł. C. został skazany m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 23.11.2015 r. w sprawie II K 1212/15 oraz wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18.08.2016 r. w sprawie X K 58/16 i z dnia 9.11.2016 r. w sprawie X K 799/16, stosować należy przepisy znowelizowane.

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 kk w obecnym brzmieniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Należy nadmienić, że w przypadku Ł. C. zastosowania nie znajdują przepisy art. 85 § 3 i 3a kk.

W niniejszej sprawie przesłanki warunkujące możliwość wydanie wyroku łącznego zachodzą zatem w stosunku do następujących wyroków, podlegających wykonaniu:

1. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie IV K 54/14,
2. Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 23 listopada 2015 roku w sprawie II K 1212/15, oraz
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 sierpnia 2016 roku w sprawie X K 58/16.

We wszystkich tych przypadkach Ł. C. wymierzono kary pozbawienia wolności albo kary ograniczenia wolności, a zatem kary, które można ze sobą połączyć. Nadto, żadna z tych kar nie została jeszcze w całości wykonana. Wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej pierwszym z wyżej wymienionych wyroków zostało warunkowo zawieszona; mimo że z formalnego punktu widzenia kara ta nie podlega wykonaniu, łączy się z pozostałymi wobec wyraźnego brzmienia przepisu art. 85 § 2 kk.

Natomiast kara grzywny orzeczona wyrokiem w sprawie X K 799/16 nie podlega połączeniu z innymi karami, mimo że nie została jeszcze wykonana, gdyż wobec skazanego nie orzeczono innej, niewykonanej dotąd kary tego samego rodzaju (tj. grzywny).

Podobnie, łączeniu nie podlegał wyrok sądu niemieckiego, co wynika wprost z przepisu art. 85 § 4 kk.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej, jaka winna zostać orzeczona względem Ł. C. w miejsce skazań objętych wyżej wymienionymi wyrokami Sąd miał na względzie treść art. 86 kk, wyznaczającego jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 15 lat. Należało także mieć na względzie regulę określoną w art. 87 § 1 kk, zgodnie z którą w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności, a także brzmienie przepisu art. 89 § 1b kk, stanowiącego, iż przy łączeniu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z karą bezwzględną Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 150 dni pozbawienia wolności do 4 miesięcy i 270 dni pozbawienia wolności.

Nadmienić należy, że wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreślano dotąd, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma względnie na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskość przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywacje bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwałę w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 13). Dodany nowelizacją obowiązującą od 1 lipca 2015 roku przepis art. 85a kk wprost wskazuje zaś, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd doszedł do przekonania, iż wymiar kary łącznej za pozostające w zbiegu przestępstwa w tym wypadku winien zostać ukształtowany na zasadzie częściowej absorpcji, jako że dwa spośród omawianych czynów to przestępstwa tego samego rodzaju (drobne kradzieże), popełnione w krótkich odstępach czasu (w ciągu dziesięciu dni), podczas gdy trzecie przestępstwo (chronologicznie pierwsze) jest występkiem zupełnie odmiennego rodzaju, popełnionym znacznie wcześniej.

Na korzyść skazanego Sąd poczytał fakt, że skazany cieszy się stosunkowo pozytywną opinią środowiskową, ma także prawidłowy stosunek do pracy i do założonej przez siebie rodziny. Czynnione przez skazanego postępy w resocjalizacji doprowadziły do udzielenia mu zgody na odbywanie pozostałej części kary w systemie dozoru elektronicznego, co świadczy o tym, iż w przypadku Ł. C., mimo wielokrotnych skazań, można obecnie ostrożnie mówić o pozytywnej prognozie kryminologicznej. Niemniej jednak, okolicznością niekorzystną dla Ł. C. jest fakt, iż po popełnieniu czynów, za które został skazany powyższymi wyrokami, podlegającymi łączeniu, popełnił kolejne przestępstwo. Co więcej, nie może ująć uwadze Sądu fakt, iż Ł. C. nie wywiązał się z obowiązków związanych z wykonywaniem przez niego kary ograniczenia wolności, czego skutkiem była zamiana tej kary na karę zastępczą pozbawienia wolności.

Dlatego też, zdaniem Sądu, adekwatna do okoliczności sprawy jest kara łączna 8 miesięcy pozbawienia wolności, która niewątpliwie mieści się w wyżej określonych granicach, z jednej strony nie skraca nadmiernie okresu, w którym

skazany będzie pozostawał pod kontrolą instytucji wykonujących orzeczone wobec niego kary, ale z drugiej - daje Ł. C. szansę ponownego starania się o możliwość odbywania kary łącznej w systemie dozoru elektronicznego.

Sąd uznał za w pełni wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci wywiadu kuratora, danych o karalności, odpisów orzeczeń, danych z akt poprzednich spraw. Dowody te są kompletne, zebrane zgodnie z wymogami procedury, nie były kwestionowane przez strony, a zatem brak jest podstaw do ich podważania.

W punkcie III wyroku na podstawie art. 576 § 1 kpk (a contrario) pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punkcie I wyroku łącznego Sąd pozostawił do odrębnego wykonania. Natomiast w punkcie II Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (co do części nie podlegającej łączeniu).

W punkcie IV wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

Na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd orzekł o kosztach postępowania w sprawie, zwalniając Ł. C. od ich ponoszenia w całości, obciążając nimi Skarb Państwa, z uwagi na trudną sytuację majątkową rodziny skazanego.